

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ II. Series Chronologica gestorum sub Conrado & Friderico Barbarossa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

nifeltum euadit. At verò per confirmationem nihil noui iuris acquiri impetranti eamque semper concedi cum conditione (si tale Ius impetrans iam ante habuerit) & semper cum clausula subintellecta absque præiudicio tertij vel saluo Iure Tertij, iam supra diximus hac parte Sect. 2. §. 7. nec opus est repetere.

Iraque cum proximè demonstratum sit, Conradi prætersam restitutionem & Rescriptum, non modo non esse sententiam, sed nec Rescripti validi vim obtinere, ob innumera subreptionis vitia aliosque defectus, atque adeo prorsus esse inualidum ad finem prætersum obtinendum; consequens est & æquè certum, eiusdem confirmationem, quæ tantum illo innixa est, & ex eius validitate & veritate supposita processit, etiam omnino esse inualidam: euerso enim fundamento, ruit id, quod ei super ædificatum est, & omnia quæ supra allata & dicta sunt de Conrado, hinc fere applicari possunt. Cui fundamentali & solidissimæ rationi addo, quòd, si quis in confirmatorijs Friderici Barbarossæ rescriptis vim ponere vellet, etiam inter nostra Diplomata exhibeamus eiusdem Imperatoris confirmatorium, quod reperies sub Numero trigesimo quarto, & quidem eo tempore concessum, cum iam ille Alexandro Pont. Maxim. reconciliatus esset.

Atque, vt æquus lector in ijs, quæ sub Conrado & Friderico Barbarossa circa S. Maximinum gesta sunt, maiore cum luce procedat, proderit summatim annorum & rerum seriem hinc paucis referre.

S. II. Series Chronologica gestorum sub Conrado & Friderico Barbarossa.

NON modo lucem dabit ijs, quæ diximus & dicemus hæc Chronologia, sed scrupulo quoque cuidam remedium faciet, qui oritur ex eo quòd inter testes qui Fridericiani Rescripti concessioni adfuerunt, referatur etiam Sigenerus Abbas S. Maximino. quis enim & cuiusmodi Abbas fuerit ille Sigenerus apparebit.

Anno MCXXXVIII. obiit Lotharius Pijssimus Imperator, teste Baronio ad eundem annum. Hunc Imperatorem Albero Archiepiscopus obsequijs conatus fuerat sibi obstringere, & ab eo Monasterium S. Maximini obtinere, sed frustra apud optimum Principem laborauit. Eodem anno mortuus est Gerardus Abbas S. Maximini, cum, vt declinaret Alberonem Archiepiscopum sibi infestiorum, ageret exul & habitaret cum Bernhelmo Abbate Spanheimensi in Monasterio Montis Sancti Disibodi, iuxta Rhenum, vbi etiam interfuit Eleuationi & translationi Sancti Disibodi. Ita M. S. C. Maximiniana Item Dodechinus in Chronic. hoc anno, Tritemius in Chronic. Spanheimensi anno MCXLIII. sed vitiosè quoad calculum, & in Hirsaug anno MCXXXVIII.

Anno MCXXXIX. Albero Confluentiæ curauit eligi Conradum II. siue III. Germaniæ Regem (vt ex Baldrico supra retulimus) & vacante Monasterio per obitum Gerardi ex practicasse dicitur prætersum Conradi Imperatoris Rescriptum Argentinense.

Anno MCXL. Maximiniani adhuc sine Abbate agentes, tandem via electionis ex suo gremio faciunt Abbatem Sigerum, domo, vt creditur, Luxembensem, Diœcesi Leodiensem; qui mox profectus Romam, à Pontifice In-

nocentio II. in Abbatem confirmatur & benedicitur, & ab eodem Pontifice refert ampliffimum Refcriptum pro Immunitate & Iuribus Monasterij. Ita Annales Treurenfes & Maximiniani in Alberone & Sigero; Baldricus Scholiarcha summæ ædis Treurenfis in geftis Alberonis, vbi exprefse ita habet de electione & benedictione; Originales literæ Innocentij Maximinianæ sub Numero 34.

Anno MCXLI. Albero vi Monasterium occupat fugatis omnibus Monachis & Sigero Româ nuper reduce. *Ita Baldricus loco cit. Annales Maximiniani in Sigero.*

Anno MCXLIII. Albero in locum expulforum euocat Monachos Lacenfes, & loco Sigeri Abbatis, qui exulabat, alium (nomine *Sigeherum*, vt habent prætenfæ Fridericianæ *in actis Spirensibus exhibita Anno 1557.* vel, *Sigenerum*, vt habent eadem prætenfæ Fridericianæ in Aduerfarij Scriptoris libello; vel, *Seyherum*, vt habere dicitur vetus Codex Euangeliorum summæ ædis Treurenfis) substituit, fecitque eum à Celestino Papa, qui Innocentio, successerat, confirmari. Dodechirus *in Chron. hoc anno.*

Anno MCXLIV. & XLV. bellum geritur Treurenfes inter & Luxemburgenses magnâ vtrorumque Clade & vastatione, dum Henricus Comes Aduotus non contentus Aduocatia, vt habet prætenfum Conradinum ex vna parte, & Albero ex alia Abbatiam sibi afferere conantur. De quo prætenfæ Conradi Imp. Spirenses & Baldricus *in geftis Alberonis.*

Anno MCXLVI. Henricus Comes Viribus Alberoni impar ab omnibus desertus, Spiræ componit pacem cum Alberone, Baldricus loco cit. & prætenfæ Conradinæ Spirenses, sub lit. V.

Anno MCXLVII. Albero pridem pulsis Maximinianis, ex præticasse dicitur ab Eugenio Pontifice Refcriptum in sui fauorem.

Anno MCLII. mortuo Alberone, Hillinus, (vt fertur) ab eodem Eugenio Confirmationem præcedentis Refcripti extrahit, Maximinianis adhuc exultantibus. Eodem anno moritur Conradus Imperator, cui succedit Fridericus Barbarossa eius nepos, qui mox cœpit S. Sedis authoritatem contemnere, teste Baronio, ad hunc annum.

Anno MCLIII. Sigerus Abbas S. Maximini hætenus in Exilio, mortuo Alberone, Treuiros nondum audet redire, sed in prædijs Monasterij Coloniae & Moguntiae vicinis agit, & de rebus Monasterij extra Diœcesim Treurensem fitis, tanquam verus S. Maximini Administrator & Abbas disponit; probatur ex litteris Sigeri Abbatis, datis hoc anno in curia Maximiniana Ribenach, in quibus disponit de decima Salica de Barweiler Diœcesis Colonienfis; & ex alijs Conradi Archiepiscopi Moguntini; vtræque etiamnum continet Archiuum nostrum.

Anno MCLVII. Fridericus Barbarossa Imp. Treuiris existens, absente Sigero Abbate & Monachis Sancti Maximini Hillino Archiepiscopo acta Conradi II. confirmat, inter testes nominatur, non Sigerus Abbas Sancti Maximini qui etiamnum exulabat, sed Seyerus, seu vt Fridericianis ipsismet legitur, Sigeherus aut Sigenerus, prætenfus titularis Abbas Sancti Maximini, non ab Innocentio secundo, sed à Celestino Confirmatus ad Alberonis votum.

Anno MCLXIV. adhuc vixit Sigerus Abbas S. Maximini, vt habent M. S. C. Maximiniana in Sigero.

Anno MCLXIX. mortuo Hillino Archiepiscopo Abbas & Religiofi

Sancti Maximini sensim domum reuersi, diuino seruitio pacificè vacant.

Anno MCLXXVII. Fridericus Imp. pacem cum S. Sede Apostolica componit, & Venetijs ipsa SS. Petri & Pauli Apostolorum solemnitate, Alexandro Pontifici se submittit, & deinceps eidem reconciliatus manet.

Anno MCLXXXII. Fridericus Imp. auditis tandem Religiosis eorumque Abbate Conrado, & cognitis eorum Iuribus, Rescriptum dat, quo omnia eorum bona & Iura confirmat, quòd exhibemus sub N. 34.

Ex quibus innotescit inter alia, quis fuerit ille Sigenerus Abbas de S. Maximino inter testes in Fridericiano prætensio Rescripto relatus. Nempe ille, quem Albero Archiepiscopus substituerat & sibi subditum volebat atque à Celestino confirmandum curauerat anno MCXLIII. Cùm verus Abbas & legitimè electus à Conuentu Maximiniano, atque ab Innocentio II. confirmatus eiusque manibus consecratus fuerit anno MCXL. qui nunquam etiam aliter, quam Sigerus reperitur nominatus, neque Alberoni vnquam subiectus fuit, vti clarè testantur eius litteræ datæ anno MCLIII. ex Curia Ribenach quarum tale est initium, *In nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Ego Sigerus Dei gratiâ Abbas S. Maximini &c.* quæ sanè inscriptio non conueniebat subdito Archiepiscopi, sed insigni Rom. Imperij Statui & Membro. Plura autem de illa Sigeneri inter testes nominatione tractabimus in refutatione vti, quæ illic videre poteris.

SECTIO SEPTIMA.

Epistolas S. Bernardi, itemque Innocentij II. Eugenij III. aliorumque Pontificum confirmationes non obesse Maximinianas.

EXcursionibus, Rapinas ac deuastationibus Archidiececesis Treuirensis perstringendo refert auctor libelli, ab Archiepiscopo Alberone excommunicatum Comitem Luxemburgensem & Abbatem Maximinianum, Romæ deinde ope S. Bernardi Abbatis, vt eius epistolæ nimirum 179. & 180. quas profert testantur Rescriptum Conradi ab Innocentio Papa II. postmodum ab Eugenio III. alijsque Pontificibus etiam à moderno Pontifice Max. Vibano VIII. & Augusto Cæsare Ferdinando II. gloriosissimæ mem. confirmatum. Atque hæc à Nu. 22. vsque ad 26. continentur, Epistolæ verò & Bullæ Pontificiæ sub litteris E. F. G.

In primis frustra vastationes illas in memoriâ reuocari arbitror, cùm de hisce queri etiam potuerint Luxemburgenses ab Alberonis milite grauissima passi æquè ac Treuirenses; quæ Maximinianas sanè Imputanda non sunt, sed Alberoni & Henrico Comiti, quorum vterque inuitis omnino & dolentibus Maximinianis, Abbatiam sibi acquirere conabantur, & de illa inter se certabant, vt præensum Conradinum rescriptum sub lit. V. in libello exhibitum, & ipsæ S. Bernardi Epistolæ ab aduersario Scriptore productæ liquidò testantur.

Sed neque opus reor, nec quisquam exiget à me, vt ijs, quarum meminit libelli auctor Adriani IV. Clementis III. aliorumque Pontificum Bullis & Confirmationibus, quæ non exhibentur, respondeam; tum, quòd eæ needum visæ sint, tum, quòd ijs quæ hîc exhibentur non esse validiores, certum sit, alioquin indubiè prodijissent.

Proinde ad S. Bernardi epistolas, quæ toties inculcantur & obijciuntur, atque

etiam